1921 Nov 12 ILO Genève

190 Konvensjon 11 om landarbeideres rett til å danne foreninger og slutte seg sammen.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon,

som har vært sammenkalt i Genève av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå den 25. oktober 1921, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til landarbeideres rett til å danne foreninger og slutte sig sammen, hvilket er den fjerde post på konferansens dagsorden, og som har besluttet at disse forslag skal ha formen av en internasjonal konvensjon,

vedtar følgende konvensjon, som skal benevnes konvensjonen om retten for landarbeidere til å slutte seg sammen, 1921, til ratifikasjon av medlemmene av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon i overensstemmelse med forskriftene i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons grunnlov:

Art. 1. Ethvert medlem av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å sikre alle dem som er beskjeftiget i landbruk, samme rettigheter til å danne foreninger og slutte sig sammen som gjelder for industriarbeidere, og til å tilbakekalle enhver lov eller andre bestemmelser som innskrenker sådanne rettigheter for dem som er beskjeftiget i landbruk.

Art. 2. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal — overensstemmende med de forskrifter som er fastsatt i den Internasjonale Arbeidsorganisasjonens grunnlov — meldes til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå og registreres av ham.

Art. 3. Denne konvensjon skal tre i kraft den dag da ratifikasjon av to medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert av Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Den blir forbindende bare for de medlemmer som har latt sin ratifikasjon registrere i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Derefter trer konvensjonen i kraft overfor ethvert medlem fra den dag dets ratifikasjon er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Art. 4. Så snart ratifikasjoner av to medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå, skal Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå gi melding om det til alle medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon. På samme måte skal han gi dem melding om registrering av ratifikasjoner som senere blir meldt til ham av andre medlemmer av organisasjonen.

Art. 5. Under forbehold av bestemmelsene i artikkel 3 forplikter ethvert medlem som ratifiserer denne konvensjon, sig til å sette bestemmelsene i artikkel 1 i verk senest den 1. januar 1924 og til å treffe de forføininger som måtte være nødvendige for å gjøre dem effektive.

Art. 6. Ethvert medlem av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, forplikter sig til å gjøre den gjeldende for sine kolonier, protektorater og besiddelser overensstemmende med forskriftene i artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons grunnlov.

Art. 7. Et medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan opsi den ved utløpet av en tiårs periode regnet fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft. Opsigelsen skjer ved melding til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå, som skal registrere den. Opsigelsen får ikke virkning før ett år efterat den er registrert i det Internasjonale Arbeidsbyrå.

Art. 8. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en beretning om anvendelsen av denne overenskomst og overveie, om spørsmålet om å revidere eller forandre overenskomsten bør opføres på konferansens dagsorden.

Art. 9. Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.